

Katalin Munda Hirnök

STALIŠČA STARŠEV DO DVOJEZIČNE OSNOVNE ŠOLE V PORABJU NA MADŽARSKEM

Uvod

V poglavju izhajamo iz raziskave Stališča staršev v Porabju do slovenskega jezika in dvojezične šole, ki smo jo izvedli za strokovno razvojno nalogo *Šolstvo narodnosti in zamejstva – Podpora in razvoj slovenskega jezika v zamejstvu ter podpora in razvoj šolstva narodnosti v Sloveniji*.¹ Predstavljamo izsledke na podlagi izbranih podatkov omenjene raziskave, ki se navezujejo na pomen in vlogo dvojezične šole pri ohranitvi etničnih atributov z gledišča staršev, torej družine.

Pri rabi in ohranjanju slovenskega jezika, pri ozaveščanju o narodni pripadnosti in razvijanju kulturne identitete v Porabju na Madžarskem in tudi v drugih zamejskih okoljih imata gotovo osrednji pomen družina in izobraževalni sistem (prim. Bogatec, 2015, 6; Piko-Rustia, 2019, 139–141). Če se ne vzpostavi medgeneracijski prenos etnične identitete (tudi jezika), posameznik nima ugodnih možnosti za ohranitev enake etnične identitete kot njegovi starši. Pretrgan medgeneracijski prenos jezika v družini sicer lahko do določene mere nadomesti učenje manjšinskega jezika v izobraževalnem sistemu, če je to zagotovljeno v šolskem sistemu večine (prim. Domej, 2015). Izhajajoč iz navedenega za Slovensko Porabje ugotavljamo, da so zaradi prekinitve medgeneracijskega prenosa porabščine v slovenskih družinah, vzgojno-izobraževalne ustanove, ki delujejo na območju, še toliko pomembnejše,

.....
1 Poglavje je rezultat raziskovalnega dela, izvedenega v okviru strokovno-razvojne naloge Šolstvo narodnosti in zamejstva – Podpora in razvoj slovenskega jezika v zamejstvu ter podpora in razvoj šolstva narodnosti v Sloveniji (C3350-23-431002), ki ga financira Ministrstvo za vzgojo in izobraževanje RS, in raziskovalnega programa Manjšinske in etnične študije ter slovensko narodno vprašanje (P5-0081), ki ga financira ARIS.

ker med njihove cilje sodi tudi seznanjanje in ohranjanje manjšinskega jezika, kulture in izročila ter krepitev občutka pripadnosti narodnostni skupnosti.

Namen pričujočega poglavja je na populaciji anketiranih staršev, katerih otroci obiskujejo pouk slovenskega jezika, ugotoviti, kakšno je njihovo stališče do dvojezične osnovne šole, ki deluje po modelu narodnostne šole.

V nadaljevanju poglavja na kratko predstavimo jezikovni položaj Slovencev v Porabju ter pravno ureditev narodnostnega izobraževanja na Madžarskem s poudarkom na porabskem šolstvu. Sledi analiza izbranih podatkov empirične raziskave *Stališča staršev v Porabju do slovenskega jezika in dvojezične šole* ter nato še sklep, v katerem povzamemo ključne ugotovitve, ki so lahko osnova za nadaljnje raziskovanje na tem področju.

Jezikovni položaj porabskih Slovencev

Geografsko, kulturno, jezikovno in narodnostno je Slovensko Porabje del Prekmurja. Po koncu prve svetovne vojne in podpisu trianonske mirovne pogodbe je bilo območje današnjega Prekmurja priključeno Kraljevini SHS, tedanjih devet vasi današnjega Porabja pa je ostalo pod okriljem madžarske države. Novonastala meja po prvi svetovni vojni je močno spremenila življenje ljudi nekdanje Slovenske krajine (prim. Kozar Mukič, 2000, 95–96; Munda Hirnök & Slavec Gradišnik, 2019, 35, 37–39). Po letu 1920 se je slovenski jezik (porabščina) na madžarski strani razvijal drugače kot na slovenski strani meje. Vratuša je v zvezi s položajem slovenskega jezika v Porabju za čas pred drugo svetovno vojno ugotavljal, da državna meja še ni pokazala občutnega vpliva, severni gorički govor se nadaljuje prek meje (Vratuša, 1966, 20), se je pa jezikovno stanje po informbirojevskem času (železna zavesa) močno spremenilo. Izoliranost obmejnega območja je za dalj časa onemogočila stike prebivalcev Porabja s prekmurskim jezikovnim prostorom, zato je razvoj porabskega narečja potekal nekoliko drugače in je danes del goričanskega podnarečja prekmurske narečne skupine (Zorko, 2009; Just, 2009 28; Tivadar et al., 2022, 23). Narečje se je uporabljalo v družinah, lokalni skupnosti in v cerkvi, od šestdesetih let 20. stoletja pa so ga začeli oživljati tudi v šoli. Zgodilo se je tudi prvo manjše mehčanje režima. Leta 1972 je Madžarska spremenila ustavo in tako zagotovila enakopravnost vseh narodnosti, rabo manjšinskih jezikov in varstvo njihovih kultur (1972. évi I. törvény ..., 1972).

Obmejno območje se je začelo v sedemdesetih letih 20. stoletja naposled odpirati, posledično je začela madžarščina prodirati v življenje družin in vaško okolje. Ljudje so se zaposlovali v monostrskih tovarnah, (tradicionalno) so odhajali na sezonsko delo na državna posestva v notranjost države (Munda Hirnök, 2003). Ker je bilo delovno okolje zunaj slovenske skupnosti popolnoma madžarsko, so se ljudje zaradi nezadostnega znanja večinskega jezika spopadali s težavami (norčevanje pripadnikov večine), posledično so se pospešeno učili madžarsko, naslednji korak je bil, da so se slovenski starši začeli zavestno pogovarjati s svojimi otroki v madžarščini, da bi jih zaščitili pred težavami, ki so jih izkusili sami (Bajzek Lukač, 2014, 168; Perger, 2009, 344; Novak Lukanovič et al., 2018, 64). Tako se je začel proces opuščanja rabe slovenskega jezika v Porabju, ki danes rezultira v tem, da je vitalnost slovenskega jezika/porabščine kljub močni institucionalni podpori manjšinskemu jeziku in relativno dobro urejeni pravni zaščiti manjšine na Madžarskem zelo slaba. Porabščino danes govori predvsem starejša in deloma srednja generacija, mladi oziroma najmlajši jo malo uporabljajo oziroma je niti ne znajo, knjižne slovenščine pa se ne naučijo dovolj (Nećak Lük, 1998, 240–248; Bindorffer et al., 2006, 12; Munda Hirnök, 2017, 35; Munda Hirnök & Novak Lukanovič, 2016; 2019). Novejše in tudi predhodno opravljene raziskave o govornih navadah porabskih Slovencev kažejo prevlado madžarskega jezika v skoraj vseh govornih položajih (Munda Hirnök & Novak Lukanovič, 2016; 2023; Novak Lukanovič et al., 2018).

Pravna ureditev narodnostnega izobraževanja na Madžarskem s poudarkom na porabskem šolstvu

Pravno varstvo manjšin in status manjšinskih jezikov na Madžarskem je danes zagotovljeno z novo ustavo (Magyarország Alaptörvénye) iz leta 2011,² s spremenenim Zakonom o pravicah narodnosti (2011. évi CLXXIX. törvény ..., 2011) ter s številnimi drugimi pravnimi akti na različnih področjih.

Pripadniki narodnosti, ki jih priznava omenjeni zakon, imajo pravico do vzgoje in izobraževanja v maternem jeziku. Cilj narodnostne vzgoje in izobraževanja je seznanitev z jezikom, kulturo in izročilom določene narodnosti

.....
2 Glej Preambulo in 29. člen ustave.

ter krepitev občutka pripadnosti narodnostnim skupnostim. 12. člen omejenega zakona opredeljuje individualno, 19. člen pa kolektivno narodnostno pravico do uresničitve navedenih ciljev. Zagotovitev vzgoje v narodnostnih vrtcih je obvezna naloga lokalnih samouprav, šolske vzgoje in drugih vrst izobraževanja pa sta obvezni nalogi države.

Narodnostna vzgoja in izobraževanje se lahko organizirata v več oblikah (12/2020. (II. 7.) Korm. rendelet ... 2020, 16. poglavje, 20/2012. (VIII. 31.) EMMI rendelet ... 2012, 98. odst.): 1. izobraževanje v maternem jeziku priznane skupnosti, 2. dvojezično narodnostno izobraževanje, 3. pouk narodnostnega jezika, 4. izobraževanje romske skupnosti v madžarskem jeziku in 5. dopolnilni pouk narodnostnega jezika. Obstajajo pa tako razlike v mreži javnih izobraževalnih ustanov posameznih narodnosti kakor tudi pri oblikah pouka.

V skladu z zakonom o šolstvu iz leta 2011 (2011. évi CXCV. törvény ..., 2011) in določili madžarskega temeljnega nacionalnega kurikulumu (110/2012. (VI. 4.) Korm. rendelet ..., 2012; A Kormány 5/2020. (I. 31.) Korm. rendele- te ..., 2020) je v Slovenskem Porabju sprejet in uveljavljen model narodnostne šole. Model vključuje vzgojno-izobraževalne ustanove, ki imajo status narodnostne šole oziroma narodnostnega vrtca.

Slovenski jezik je v vzgojno-izobraževalnem procesu v Slovenskem Porabju prisoten od predšolske stopnje do srednje šole. Učenje slovenščine na ravni predšolske vzgoje poteka v treh dvojezičnih vrtcih (Gornji Senik, Sakalovci, Števanovci) in v enem madžarskem vrtcu (centralni monoštrski Játékvár) s tako imenovano slovensko skupino.

V Porabju delujejo štiri osnovne šole, na katerih se izobražujejo učenci slovenske in drugih narodnosti. Dve osnovni šoli sta dvojezični, in sicer Dvojezična osnovna šola Jožefa Košiča na Gornjem Seniku in Dvojezična osnovna šola Števanovci. Učenci na omenjenih šolah imajo poleg petih ur slovenščine in ene ure spoznavanja slovenstva³ polovico učnih ur na teden v okviru t. i. dvo-

.....
 3 V učnih programih se uporablja termin *népismeret* (madž.), kar pomeni poznavanje naroda v najširšem pomenu. Za porabske Slovence je bil sprejet predlog, da se bo predmet imenoval »spoznavanje slovenstva« (madž. *szlovén népismeret*).

jezičnega programa. Dvojezično pa naj bi se poučevali predmeti, za katere lahko šola zagotovi ustrezen kader.

Slovenščino poučujejo kot jezik narodnosti še na Osnovni šoli Jánosa Aranya v Monoštru, in sicer kot učni predmet. Učenci imajo od 1. do 8. razreda pet ur slovenščine in eno uro spoznavanja slovenstva na teden.

Osnovna šola in gimnazija sv. Gotarda⁴ ponujata slovenščino kot jezik narodnosti v 2., 3. in 5. razredu, na gimnazijski ravni se trenutno tudi poučuje kot narodnostni jezik (pet ur slovenščine in ena ura spoznavanja slovenstva tedensko). Ustanova ponuja kot možnost, da bi se slovenščina poučevala kot tuji jezik ali kot krožek, omenjena programa se trenutno ne izvajata. Na Srednji strokovni šoli Béla III. se slovenščina poučuje kot narodnostni jezik (pet ur slovenščine in ena ura spoznavanja slovenstva na teden).

Na obeh srednjih šolah lahko dijaki ob zaključku šolanja iz slovenščine opravijo maturitetni izpit, ki se upošteva pri vpisu na visoke šole ali fakultete.

Raziskava stališča staršev do slovenskega jezika in dvojezične šole v Porabju

Metodologija in vzorec raziskave

V cilju, da pridobimo stališče staršev, katerih otroci obiskujejo dvojezično osnovno šolo na Gornjem Seniku in v Števanovcih, smo med majem in junijem 2023 izvedli spletno anketo.

Dvojezični (madžarsko-slovenski) vprašalnik je vseboval 17 vprašanj pretežno zaprtega tipa, kar je omogočilo, da so se anketiranci lažje opredelili do obravnavanih tematik. V šolskem letu 2022/2023 je obe šoli skupaj obiskovalo 105 učencev.

Izpolnjenih je bilo 51 anket, kar predstavlja 48,5 % zajetega vzorca.

.....
⁴ Od šolskega leta 2021/2022 je Osnovno šolo Istvána Széchenyija in gimnazijo Mihály Vörösmartyja v Monoštru prevzela v upravljanje sombotelska škofija in deluje pod imenom Osnovna šola in gimnazija sv. Gotarda.

V anketi je sodelovalo 43 žensk (84,3 %) in 7 moških (13,7 %), ena oseba na vprašanje o spolu ni odgovorila. V vzorcu anketirancev sta se izoblikovali dve starostni skupini. 60,8 % (31 oseb) spada v skupino nad 41 let, 39,2 % (20 oseb) pa v skupino od 18 do 40 let. Izobrazbena struktura anketiranih staršev kaže, da ima med njimi dobra tretjina (39,2 %) visokošolsko izobrazbo, tretjina (33,3 %) dokončano poklicno šolo, približno četrtna (25,5 %) dokončano srednjo šolo, eden pa dokončano osnovno šolo. O sestavi narodne pripadnosti populacije smo ugotovili, da se je največ anketirancev opredelilo za Madžare (58,8 %), dobra tretjina za Slovence in Madžare (37,3 %) in le dve osebi za Slovence (3,9 %). Presenetili so nas podatki o maternem jeziku vprašanih. 98 % anketiranih je v svojih odgovorih navedlo madžarski jezik in le petina (20 %) porabsko narečje. Tukaj je treba še dodati, da podatki zadnjega popisa prebivalstva iz leta 2022 o številu oseb, ki so se v Porabju izrekle, da je njihov materni jezik slovenščina, in sicer je bilo takih 799, niso vzpodbudni (Népszámlálás, 2022).

Izbrani rezultati

Stališča anketirancev do dvojezične osnovne šole

V raziskavi smo izhajali iz hipoteze, da starši pozitivno sprejemajo dvojezični model, v katerega so vključeni njihovi otroci. Zato smo sestavili anketo, ki je vsebovala tako trditve kot tudi vprašanja zaprtega in polodprtega tipa. Trditve so bile povezane z učenjem slovenskega jezika (in drugih jezikov) ter s spoznavanjem kulture in ohranjanjem narodnostne identitete (graf 1), ki so jih ocenjevali na petstopenjski lestvici. Vprašanja so se navezovala na mnenje staršev v povezavi z vpisom in prednostmi dvojezične šole.

Rezultate na grafu 1 lahko povzamemo z ugotovitvijo, da so porabski starši oziroma družine (ne glede na etnično pripadnost), ki so vpisale svoje otroke v dvojezično šolo iz različnih razlogov (šola nudi veliko obšolskih dejavnosti, v razredih je malo otrok, učenje slovenskega jezika je dodana vrednost šole itd.), večinoma pozitivno naravnane do dvojezične šole. Anketiranci so namreč izrazili visoko stopnjo strinjanja v razponu od 74,5 do 92,2 % s trditvami, da učitelj pomembno vpliva na učenčev odnos do slovenskega jezika; da prisotnost pedagoških delavcev iz Slovenije prispeva k dvigu kakovosti pouka slovenskega jezika; da šola prispeva k ohranjanju slovenske identitete;

da je na kulturnih prireditvah šol dvojezičnost enakovredno zastopana; da se otroci v šoli radi učijo slovensko; da je sedanja organiziranost manjšinskega šolstva ustrezna; da obšolske dejavnosti na šoli omogočajo rabo slovenskega jezika in poznavanja slovenske kulture. V nekoliko manjšem deležu (v razponu od 60,8 do 66,7 %) so anketirani navedli, da ima šola dovolj stikov s šolami v Prekmurju; da naj se otroci v šoli učijo porabsko narečje in da šola zagotavlja zadostno znanje slovenskega jezika za nadaljevanje šolanja v Sloveniji.

Iz grafa 1 je tudi razvidno, da so bili odgovori anketirancev pri nekaterih trditvah razpršeni.

Da bi morali v šoli imeti več ur slovenskega jezika, se je strinjala slaba petina (19,6 %) anketiranih, skoraj polovica (49 %) se s trditvijo ni strinjala, slaba četrtina (23,5 %) pa je izrazila nevtravno stališče (se ni niti strinjala niti ne strinjala).

S trditvijo, da bi se morali v šoli več učiti o zgodovini in kulturi slovenske narodne skupnosti, se je strinjala četrtina (25,5 %) anketiranih, podobni delež je izrazil nestrinjanje (27,5 %) in nevtravno stališče (27,5 %).

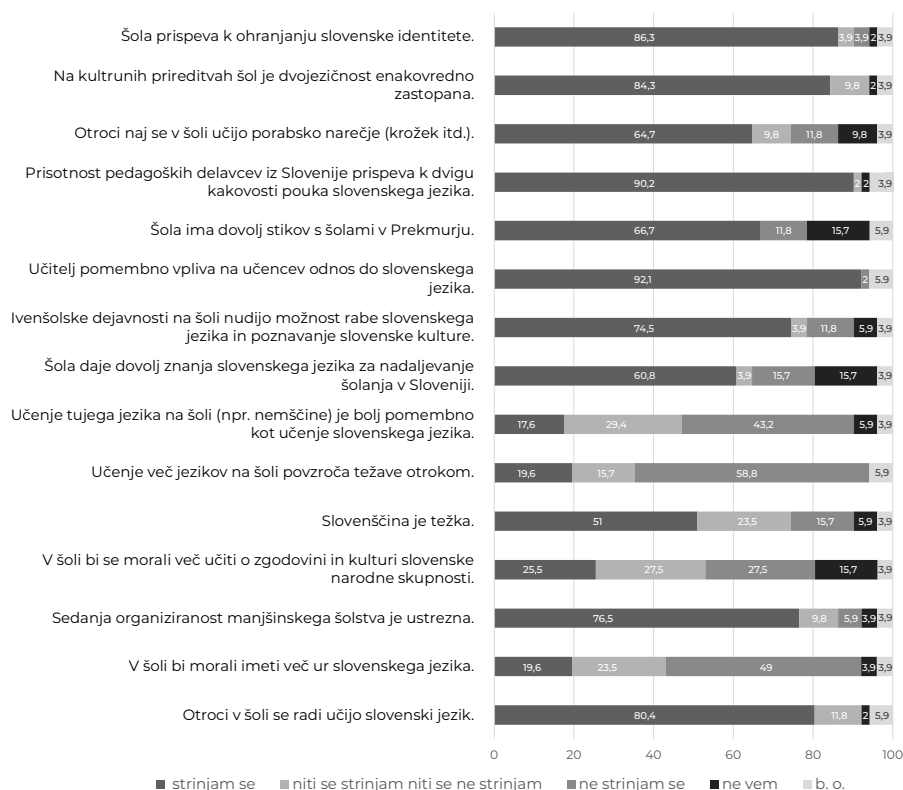
Da je slovenščina težka, se je strinjala polovica anketiranih, slaba četrtina (23,5 %) je izrazila nevtravno stališče in 15,7 % se s to trditvijo ni strinjalo.

Zanimivi so tudi rezultati, povezani s trditvijo, da učenje več jezikov v šoli otrokom povzroča težave. 58,8 % anketiranih se s trditvijo ni strinjalo, 19,6 % se jih je s trditvijo strinjalo, 15,7 % anketiranih pa se ni niti strinjalo niti ne strinjalo. Pridobljeni podatki kažejo, da imajo nekateri starši še zmeraj zgrešena stereotipna prepričanja, da lahko učenje več jezikov otroka zmede.

Tudi pri trditvi, da je učenje tujega jezika na šoli (npr. nemščine⁵) pomembnejše kot učenje slovenskega jezika, so vprašani podali različna stališča. Slaba polovica (43,2 %) anketiranih se s trditvijo ni strinjala, 17,6 % se je strinjalo s to trditvijo, slaba tretjina (29,4 %) pa je izrazila nevtravno stališče. Glede na navzočnost tujih podjetij v Monoštru in čezmejne dnevne delovne migracije v sosednjo Avstrijo, ki se po pričevanjih pripadnikov slovenske skupnosti od zadnjih

.....
5 Učenci na DOŠ Jožefa Košiča imajo od 1. do 8. razreda tedensko tri ure pouka nemščine, na DOŠ Števanovci v 4. razredu tedensko dve uri, od 5. razreda naprej pa tri ure.

zbranih podatkov leta 2014 (Munda Hirnšek & Medvešek, 2016) povečuje, smo pričakovali večji delež anketiranih, ki vidijo več perspektive v znanju tujih jezikov.

Graf 1: Stališče anketiranih do trditev o dvojezični šoli ($n = 51$)

Zanimalo nas je še mnenje anketiranih staršev o tem, ali obiskovanje dvojezične šole za otroka predstavlja prednost. Večina (84,3 %) anketiranih se je strinjala, da obiskovanje dvojezične šole za otroka predstavlja prednost, le zelo majhen delež (5,9 %) je menil nasprotno ali pa na vprašanje ni odgovoril (3,9 %).

Nadalje smo starše prosili, naj utemeljijo, zakaj menijo, da obiskovanje dvojezične šole za otroka predstavlja prednost. Presenetil nas je velik delež staršev

(kar dve tretjini), ki so svoje mnenje utemeljili. Odgovore smo glede na njihovo vsebino razvrstili v pet kategorij (tabela 1).

Tabela 1 prikazuje, da je 20 % anketiranih v odgovorih izpostavilo pomembnost spoznavanja novega jezika in kulture, kajti to lahko prispeva k osebnostnemu razvoju otroka.⁶

Podoben delež (18 %) anketiranih vidi prednost jezikovnega znanja pri kasnejšem zaposlovanju,⁷ sledijo kategorije, da je učenje slovenščine v obravnavanih šolskih okvirih koristno (12 %),⁸ da je učenje tujih jezikov nasploh koristno (10 %)⁹ in da je slovenščina pomembna pri nadaljnjem šolanju (8 %).¹⁰ Približno tretjina anketiranih (34 %) na vprašanje ni odgovorila.

Pomembno je spoznavati nov jezik in kulturo, kajti to lahko prispeva k osebnostnemu razvoju.	20 %
Jezikovno znanje pomeni prednost pri kasnejšem zaposlovanju.	18 %
Učenje slovenščine v obravnavanih šolskih okvirih je koristno.	12 %
Učenje tujih jezikov je nasploh koristno.	10 %
Slovenščina je pomembna pri nadaljnjem šolanju.	8 %
Brez odgovora.	34 %

Tabela 1: Odgovori anketiranih na vprašanje »Utemeljite, zakaj menite, da obiskovanje dvojezične šole za otroka predstavlja prednost.« (n = 51)

6 Za ilustracijo navajamo nekaj značilnih odgovorov: »Bolj se bo zanimal za druge kulture, bolj odprt bo do sveta.«, »Učenje jezikov je zelo koristno, razvija delovanje otroških možganov. Ne glede na dosežene uspehe spoznava kulturo neke druge države. Mogoče postane tudi bolj odprt do sveta.«

7 Glej npr. odgovor: »Kadar koli se lahko zgodi, da naveže stike v bližnji državi. Je pa prednost tudi pri delu, če razume jezik.«

8 Glej npr. utemeljitev: »Ker vsekakor usvoji osnove jezika. Ker se nauči slovenski jezik.«

9 Glej npr. odgovora: »Učenje jezikov je pomembno. V prvih osmih letih osnovne šole se lahko nauči že dveh tujih jezikov.« ali »Znanje jezikov je zmeraj koristno, naj bo kakršno koli.«

10 Glej npr. odgovora: »Mislim, da zagotavlja primerne osnove za razvoj in nadaljnje izobraževanje otrok« in »Lažje se znajde kasneje v srednji šoli, saj so zahteve na tej osnovni šoli zaradi dvojezičnega pouka večje kot pa v kakšni drugi.«

Sklep

Prikazani izsledki omogočajo nekaj ugotovitev. Madžarski formalni zakonski predpisi omogočajo različne možnosti učenja ter podporo pri ohranjanju manjšinskega jezika, kar so pripadniki slovenske narodne skupnosti tudi izkoristili, saj v Porabju pouk slovenskega jezika v različnih oblikah poteka od vrtca do srednje šole.

Hipoteza, ki smo jo zastavili v naši raziskavi, da starši pozitivno sprejemajo dvojezični model, se je potrdila. Hipotezo smo potrdili na podlagi analize odgovorov staršev na postavljena vprašanja in njihovih stališč do navedenih tematik. V anketi so bile postavljene trditve in vprašanja, ki bi nam dala pozitivna oziroma negativna stališča anketiranih do dvojezičnega modela v Porabju.

Izražena visoka stopnja strinjanja staršev z večino trditev o dvojezični šoli potrjuje pomen dvojezične šole v okolju in skupnosti. V odgovorih anketiranih je tudi sicer zaznati razhajanja pri nekaterih trditvah (obseg slovenščine in snovi o zgodovini in kulturi slovenske skupnosti na šoli, težavnost učenja slovenščine ter pomembnost učenja tujih jezikov v primerjavi s slovenščino), zato bo treba vzroke zanje v prihodnje še podrobneje raziskati.

Anketirani pripisujejo velik pomen dvojezični šoli, saj po njihovem mnenju obiskovanje dvojezične šole predstavlja prednost za otroka, ne le v smislu univerzalnih vrednot, temveč tudi kot prednost pri nadaljnjem šolanju oziroma zaposlovanju (ekonomski vidik jezika).

Dvojezično oziroma narodnostno izobraževanje je za obstoj slovenskega jezika in manjšinske skupnosti v Slovenskem Porabju ključnega pomena. Tega se zavedajo tudi slovenske organizacije. Treba je omeniti, da je od leta 2012 upravljalec dvojezičnih šol in vrtcev Državna slovenska samouprava, ki zaposlenim in učencem nudi veliko vsebin za krepitev rabe slovenskega jezika v vsakdanjem življenju. Ponudbo dodatno podpira še Zveza Slovencev na Madžarskem z različnimi aktivnostmi. Še vedno pa obstaja potreba po večji prisotnosti slovenskega jezika na vseh nivojih javnega življenja, kar bi spodbudilo mlade k rabi jezika. Postavlja se vprašanje, ali bo dvojezični šoli s podporo družine in slovenskih organizacij, institucij v Slovenskem Porabju in

Slovenije uspelo spremeniti trend in pri mlajših generacijah spodbuditi rabo slovenščine v vsakdanjem življenju.

Glede na pridobljene izsledke menimo, da bi bilo treba v prihodnje to tematiko podrobneje raziskati tudi s pomočjo kvalitativnih metod.

Viri in literatura

Spletni viri

1972. évi I. törvény az 1949. évi XX. törvény módosításáról és a Magyar Népköztársaság Alkotmányának egységes szövegéről, https://jogkodox.hu/jsz/1972_1_torveny_4908739 (dostop 22. 4. 2024).

2011. évi CLXXIX. törvény a nemzetiségek jogairól, 2011 [Zakon št. CLXXIX. o pravicah narodnosti iz leta 2011], http://net.jogtar.hu/jr/gen/hjegy_doc.cgi?docid=A1100179.TV (dostop 18. 1. 2022).

2011. évi CXCV. törvény a nemzeti köznevelésről, <https://njt.hu/jogszabaly/2011-190-00-00> (23. 1. 2022).

110/2012. (VI. 4.) Korm. rendelet a Nemzeti alaptanterv kiadásáról, bevezetéséről és alkalmazásáról, <https://net.jogtar.hu/jogszabaly?docid=a1200110.kor> (dostop 17. 4. 2024).

20/2012. (VIII. 31.) EMMI rendelet a nevelési-oktatási intézmények működéséről és a köznevelési intézmények névhasználatáról, <https://net.jogtar.hu/jogszabaly?docid=a1200020.emm> (dostop 26. 4. 2024).

A Kormány 5/2020. (I. 31.) Korm. rendelete a Nemzeti alaptanterv kiadásáról, bevezetéséről és alkalmazásáról szóló 110/2012. (VI. 4.) Korm. rendelet módosításáról, 2012. https://www.oktatas.hu/koznevelés/kerettantervek/2012_nat (dostop 17. 10. 2022).

12/2020. (II. 7.) Korm. rendelet a szakképzésről szóló törvény végrehajtásáról, <https://net.jogtar.hu/jogszabaly?docid=a2000012.kor> (dostop 18. 4. 2024).

Bindorffer, Gy., Horváth, S., Janek, I., Krékity, T., Mukicsné Kozár, M., Szabó, O. & M. Tolna (2006): Asszimiláció, nyelvhasználat, identitás-kettős identitás összehasonlító vizsgálata a magyarországi német, horvát, szerb, szlovák és szlovén kisebbség körében: szinkron és diakron dimenzióban = Assimilation language use, identify-Double identity, comparative Research among the German, Croatian, Serb, Slovak & Sloven minorities in Hungary in synchron and diacron perspective. Project Report. OTKA, https://real.mtak.hu/194/1/37400_ZJ1.pdf (dostop 25. 4. 2024).

Magyarország Alaptörvénye, 2011. április 25 [Temeljni zakon Madžarske, 25. april 2011], https://net.jogtar.hu/jr/gen/hjegy_doc.cgi?docid=A1100425.ATV. (dostop 16. 1. 2022).

Népszámlálás, 2022 [Popis prebivalstva 2022], https://nepszamlalas2022.ksh.hu/adatbazis/#/table/WBS003/N4IgFgpgghgJiBcBtEAVAgkWQKIHOAKWASmgPIAiIANKlgDI4DKAWjgIJmsogC61AzgEsYEBMhREAgvQDiWEgFYe_CAGMALgID2AO1G8QAMwEAbNRABOfBKADWA7XHggMUA5UQEbWvMCIVpDFMXAJicipbe0cQBgg1DwA3KGMV39REAAmAAZMzJ4AX14xSRk5RUplhwQYuMTktIDkPPkAFgBOD2yADm6AdgBmD0yBzP6PAEZ2gdaKkAm-7OnhpdGPAYn5bqHuIsoS-mY2Di5KkDtp1j46iTU9KRnFEZaQu5dggA=== (dostop 19. 4. 2024).

Literatura

Bajzek Lukač, M. (2014): Priložnosti za slovenščino na Madžarskem. V: Tivadar, H. (ur.): Prihodnost v slovenskem jeziku, literaturi in kulturi: zbornik predavanj. Ljubljana, Znanstvena založba Filozofske fakultete, 165–170.

Bogatec, N. (2015): Šolanje v slovenskem jeziku v Italiji. Razprave in gradivo, 74, 5–21.

Domej, T. (2015): Družina, šola, večjezičnost. V: Kuchling, M. (ur.): Slovenščina – živ jezik v družini in javnosti. Prispevki s posveta 14. 11. 2014 v Katoliškem domu prosvete v Tinjah, Koroška. Celovec, Inicijativa Slovenščina v družini/ Familiensprache Slowenisch, Krščanska kulturna zveza, 55–69.

Just, F. (2009): Slovensko Porabje. Murska Sobota, Franc-Franc, Društvo Argo.

Kozar Mukič, M. (2000): Vpliv trianonske meje na način življenja Slovencev v okoličini Monoštra. V: Göncz L. (ur.): Pokrajina ob Muri in trianonska mirovna pogodba (Lendavski zvezki; 17). Lendava, Zavod za kulturo madžarske narodnosti, 95–96.

Munda Hirnök, K. (2003): Sezonstvo med porabskimi Slovenci v 19. in 20. stoletju. V: Lukšič Hacin, M. (ur.): Sezonstvo in izseljenstvo v panonskem prostoru. Zbornik razširjenih razprav mednarodne konference. Radenci, Slovenija, 22.–25. oktober 2002. Ljubljana, Založba ZRC, ZRC SAZU (Migracije; 4), 119–128.

Munda Hirnök, K. (2017): Stališča staršev v Porabju do slovenskega jezika. Slovenščina 2.0, 5, 2, 33–62, DOI: <https://doi.org/10.4312/slo2.0.2017.2.33-63>.

Munda Hirnök, K. & M. Medvešek (2016): Čezmejna mobilnost porabskih Slovencev. Traditiones, 45, 3, 89–111, DOI: <https://doi.org/10.3986/Traditio2016450304>.

Munda Hirnök, K. & I. Slavec Gradišnik (2019): Meje in spomini nanje. Traditiones, 48, 1, 27–75, DOI: <https://doi.org/10.3986/Traditio2019480102>.

Munda Hirnök, K. & S. Novak Lukanovič (2016): Slovenščina v Porabju: stopnja vitalnosti. V: Grafenauer, D. & K. Munda Hirnök (ur.): Raznolikost v etničnosti: izbrani pogledi. Ljubljana, Inštitut za narodnostna vprašanja, 192–219.

Munda Hirnök, K. & Novak Lukanovič S. (2019): Slovenski jezik med mladimi v slovenskem zamejstvu na Madžarskem. V: Novak Lukanovič, S. (ur.): Jezikovni profil mladih v slovenskem zamejstvu. Ljubljana, Inštitut za narodnostna vprašanja, Celovec, Slovenski znanstveni inštitut, Slovenski narodopisni inštitut Urban Jarnik, Trst, Slovenski raziskovalni inštitut, 193–244.

Munda Hirnök, K. & Novak Lukanovič, S. (2023): Slovenski jezik v dvojezičnih osnovnih šolah v Porabju danes. *Jezik in slovstvo*, 68, 2, 57–73, DOI: 10.4312/jis.68.2.57-73.

Nečak Lük, A. (1998): Jezik in etnična pripadnost v Porabju. V: Nečak Lük, A. & B. Jesih (ur.): Medetnični odnosi v slovenskem etničnem prostoru, I: izsledki projekta. Ljubljana, Inštitut za narodnostna vprašanja, 231–252.

Novak Lukanovič, S., Medvešek, M., Munda Hirnök, K., Jagodic, D., Mezgec, M., Gorjanc, V. & N. Gliha Komac (2018): Priložnosti in možnosti za ohranjanje oziroma za revitalizacijo slovenščine med slovensko skupnostjo v sosednjih državah: zaključno poročilo. Ljubljana, Inštitut za narodnostna vprašanja, Filozofska fakulteta Univerze v Ljubljani, Inštitut za slovenski jezik Frana Ramovša ZRC SAZU, Trst, Slovenski raziskovalni inštitut.

Perger, V. (2009): Vloga porabskega narečja pri ohranjanju narodnostne identitete v Porabju na Madžarskem. V: Popov, I. (ur.): Slovenski mikrokozmosi – medetnični in medkulturni odnosi. 20. Slovenski slavistični kongres: zbornik predavanj. Ljubljana, Zveza društev Slavistično društvo Slovenije, 343–356.

Piko-Rustia, M. (2019): Slovenski jezik na Avstrijskem Koroškem in Štajerskem. V: Novak Lukanovič, S. (ur.): Jezikovni profil mladih v slovenskem zamejstvu. Ljubljana, Inštitut za narodnostna vprašanja, Celovec, Slovenski znanstveni inštitut, Slovenski narodopisni inštitut Urban Jarnik, Trst, Slovenski raziskovalni inštitut, 121–192.

Tivadar, H., Sedar, K., Novak, V., Panker, S., Hajdinjak, M. & A. Lutar Ivanc (ur.): (2022): Prekmurščina, kinč predragi: živa prekmurska kulturna dediščina v zvoku in pisavi. 1. izd., Ljubljana, Mladinska knjiga.

Vratuša, A. (1966): Jezikovne razmere v severnem Prekmurju in slovenskem Porabju. Panonski zbornik. Murska Sobota, Pomurska založba, 20–28.

Zorko, Z. (2009): Prekmursko goričko podnarečje v Porabju na Madžarskem. V: Novak-Popov, I. (ur.): Slovenski mikrokozmosi – medetnični in medkulturni odnosi. 20. Slovenski slavistični kongres: zbornik predavanj. Ljubljana, Zveza društev Slavistično društvo Slovenije, 13–27.